

პარალელური გაფრთხილებები — მეხუთე ნომერი

იუდას ტომის ლომის გამოცხადება: დიდი ბრძოლის დასკვნითი სცენების
გაგება

Jeff Pippenger
2023-08-08

იმ მონაკვეთში, რომელსაც კვლავაც განვიხილავთ და რომელიც გამოცხადების მეათე თავში ჩამომავალ ქრისტეს, როგორც ანგელოზს, შეეხება, ქრისტე, როგორც ძლიერი ანგელოზი, გამოხატავს „იმ როლს, რომელსაც იგი ასრულებს სატანასთან დიდი ბრძოლის დასკვნით სცენებში“. ის „მდგომარეობა“, რომელიც ქრისტემ მიიღო, როცა თავისი მარჯვენა ფეხი ზღვაზე და მარცხენა ფეხი ხმელეთზე დადგა, „მიანიშნებს მის უზენაეს ძალაუფლებასა და ხელისუფლებაზე მთელ დედამიწაზე“. როდესაც ქრისტემ „ხმამაღლა“ შელადა, მან „შეჰლადა“ „როგორც ლომი ზღვის“.

ქრისტე თავის ყოვლისშემძლეობას გამოავლენს „დიდი ბრძოლის დასკვნით სცენებში“, და როდესაც ქრისტე თავის ყოვლისშემძლეობას ამჟღავნებს, იგი ამას იუდას ტომის ლომის სახით აკეთებს.

„მხსნელი იოანეს წინაშე წარმოდგენილია სიმბოლოებით — „იუდას ტომის ლომი“ და „კრავი, თითქოს დაკლულიყო“. გამოცხადება 5:5, 6. ეს სიმბოლოები ყოვლისშემძლე ძალისა და თავგანმწირველი სიყვარულის ერთიანობას გამოხატავს. იუდას ლომი, რომელიც ასე შემზარავია მათთვის, ვინც მის მადლს უარყოფს, მორჩილთა და ერთგულთათვის ღვთის კრავი იქნება.“ მოციქულთა საქმეები, 589.

ქრისტეს გამოცხადება, როგორც იუდას ტომის ლომისა, ხაზს უსვამს მის საქმეს ბიბლიური წინასწარმეტყველების როგორც დაბეჭდვაში, ისე გახსნაში, მისი ღვთიური ჟამის თანახმად. კაცობრიული გამოცდის ვადის დახურვის უშუალოდ წინ, როცა „ჟამი ახლოსაა“, მოხდება ბიბლიის განსაკუთრებული ჭეშმარიტების გახსნა, რომელიც გამოავლენს „რაც მალე უნდა ახდეს.“

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა ეჩვენებინა თავისი მსახურებისთვის ის, რაც მალე უნდა აღსრულდეს; და მან თავისი ანგელოზის მეშვეობით გამოუცხადა ეს თავის მსახურ იოანეს, რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა, იესო ქრისტეს მოწმობა და ყოველივე, რაც იხილა. ნეტარია ის, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან დრო ახლოსაა. გამოცხადება 1:1–3.

როდესაც „ჟამი“, რომელიც „ახლოს არის“, რეალურად შემოდის ისტორიაში, კურთხევა გამოითქმის მათზე, ვინც კითხულობს, ისმენს „და იცავს მასში დაწერილ საგნებს“. ეს განსაკუთრებული უწყება დროზე დამოკიდებული უწყებაა, რომლის შეცნობაც შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, როცა „ჟამი ახლოს არის“. მაშინ — იმ დროს, და არა

უწინ — ადამიანებს შეეძლებათ წაიკითხოთ, მოისმინონ „და დაიცვან მასში დაწერილი საგნები“ გამოცხადების წიგნში. როცა „ჟამი ახლოს არის“, კურთხევა, რომელიც გამოითქმის მათზე, ვინც „კითხულობს“, „ისმენს“ „და იცავს მასში დაწერილ საგნებს“, პარალელურია დანიელის წიგნის გახსნისა „აღსასრულის ჟამს“.

ხოლო შენ, დანიელ, დამალე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე; მრავალნი ივლიან აქეთ-იქით, და ცოდნა მოიმატებს. დანიელი 12:4.

„მრავალნი“, რომლებიც „აქეთ-იქით დარბიან“ (რაც ღვთის სიტყვის შესწავლას წარმოადგენს), ამას აკეთებენ „აღსასრულის ჟამს“, როცა დანიელის „წიგნში“ არსებული და ადრე „დაბეჭდილი“ „სიტყვები“ იხსნება. მაგრამ არსებობს ქალწულთა სხვა კლასიც, რომელიც აქეთ-იქით დარბის შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონის შემოღებისთანავე.

აჰა, მოდის დღეები, ამბობს უფალი ღმერთი, როცა შიმშილს მოვავლენ ქვეყანაზე, არა პურის შიმშილს და არა წყლის წყურვილს, არამედ უფლის სიტყვათა მოსმენისას: და იხეტიალებენ ზღვიდან ზღვამდე და ჩრდილოეთიდან აღმოსავლეთამდე; აქეთ-იქით ირბენენ, რათა ეძიონ უფლის სიტყვა, და ვერ ჰპოვებენ. იმ დღეს მშვენიერი ქალწულნი და ჭაბუკნი წყურვილისაგან დაუძლურდებიან. ისინი, რომელნიც ფიცს დებენ სამარიის ცოდვაზე და ამბობენ: ცოცხალია შენი ღმერთი, დანო; და: ცოცხალია ბეერშებას გზა; ისინიც დაეცემიან და აღარასოდეს აღდგებიან. ამოსი 8:11-14.

სამარიის ცოდვა იყო ის ცოდვა, რომელსაც ახაბი და იეზებელი განასახიერებენ; ახაბი წარმოადგენს ამერიკის შეერთებულ შტატებს, ხოლო იეზებელი — კათოლიკურ ეკლესიას. იეზებელი, ახაბი და ცრუწინასწარმეტყველები ელიასთან დაპირისპირებისას ქარმელის მთაზე საკვირაო კანონის ტიპს წარმოადგენენ. ამ დაპირისპირებაში უწმიდურ წინასწარმეტყველთა ორი ჯგუფი იყო: ბაალის წინასწარმეტყველები და კორომის ქურუმები. ბაალი იყო ერთ-ერთი ღმერთი, რომელსაც ეთაყვანებოდნენ; მეორე კი, რომელსაც კორომებში სცემდნენ თაყვანს, იყო აშთაროთი. ბაალი მამრობითი სქესის ღმერთი იყო, ხოლო აშთაროთი — მდედრობითი სქესისა. ერთად აღებული, მამრობითი ღვთაება სახელმწიფოს წარმოადგენს, ხოლო მდედრობითი — ეკლესიას.

დანში აღმართული ღმერთი აღმართა სამარიის პირველმა მეფემ, იერობოამმა, რომელმაც ოქროს ხბო დადგა როგორც ბეთელში, ისე დანში. ბეთელი ნიშნავს ღვთის სახლს, ხოლო დანი — სამართალს, და ისინი ერთად წარმოადგენენ ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანებას, რაც შეერთებულ შტატებში ხდება კვირადღის დაცვის იძულებით აღსრულებამდე. ეს ორი ოქროს ხბო წარმოადგენილი იყო აარონის ოქროს ხბოთი.

ხბო არის მხეცი, ხოლო ოქროს ქანდაკება არის ხატება; ამიტომ აარონის ოქროს ხბო და ასევე იერობოამის ორი ოქროს ხბო წარმოადგენენ ეკლესიისა და სახელმწიფოს იმ გაერთიანებას, რომელიც ხდება შეერთებულ შტატებში კვირის კანონის აღსრულებამდე უშუალოდ წინ. იერობოამის შემთხვევაში, ეს ორი ქალაქი იძლევა

მეორე მოწმობას ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანების სიმბოლოზმის შესახებ, რომელიც გამოცხადების წიგნში განსაზღვრულია როგორც მხეცის ხატება.

ბეერშებას სახე წარმოადგენს აბრაამის აღთქმას. სახელწოდება „ბეერშება“ პირველად იხსენიება დაბადების ოცდამეერთე თავში; ეს არის მონაკვეთი, რომელსაც მოციქული პავლე იყენებს იმის საწინააღმდეგოდ, ვინც მის დღეებში ამტკიცებდა, რომ გადარჩენისთვის აუცილებელი იყო საზეიმო რჯულისა და წინადაცვეთის შენარჩუნება. პავლე იყენებს იმ მონაკვეთს, სადაც ბეერშებას პირველი ხსენებაა მოცემული. იგი ამ ისტორიულ ამბავს იყენებს, რათა იმავე თხრობაში ორ განსხვავებულ და ურთიერთსაპირისპირო აღთქმაზე ილაპარაკოს. პავლე მონა ქალის ძეს (ისმაელს) იყენებს იმ აღთქმის გამოსახატავად, რომელიც ადამიანის ძალაზეა დაფუძნებული, და ისმაელს უპირისპირებს ისააკს, რომელსაც იგი იყენებს იმ აღთქმის გამოსახატავად, რომელიც ღვთის ძალაზეა დაფუძნებული. წმინდა წერილის ამ მონაკვეთში ბეერშება პირველად არის მოხსენიებული, ხოლო მოგვიანებით პავლე ამ ისტორიულ ამბავს იყენებს, რათა აღწეროს ვითარება თავისი პირადი ისტორიიდან, რომელიც უკვე იყო ნაჩვენები ბიბლიურ ისტორიაში. პავლეს სწამდა და ასწავლიდა, რომ ბიბლიური ისტორია მეორდება.

მიუხედავად იმისა, რომ პავლე დაბადების ოცდამეერთე თავში მოცემულ ამ მონაკვეთს იყენებს ორი ურთიერთსაპირისპირო აღთქმის საილუსტრაციოდ, თავად ამ მონაკვეთში მოცემულია ორი აღთქმა, რომელსაც ღმერთი აბრაამთან დებს, თუმცა ისინი არ არიან ის ორი აღთქმა, რომელთაც პავლე ამ ამბიდან გამოიყვანს. ამ მონაკვეთში ღმერთმა კვლავ აღუთქვა, რომ ისააკის მეშვეობით აღასრულებდა თავის აღთქმას აბრაამის მრავალ ხალხთან მამად გახდომის შესახებ, და ასევე აღუთქვა, რომ ისმაელს დიდი ერის მამად აქცევდა. წმინდა წერილის ერთი მონაკვეთი, ოთხი მოხსენიებული აღთქმა, და ეს არის პირველი შემთხვევა, როდესაც ბეერშება წმინდა წერილებში იხსენიება.

ამიტომ უთხრა მან აბრაამს: გააძევე ეს მხევალი და მისი ძე, რადგან ამ მხეველის ძე არ იქნება მემკვიდრე ჩემს ძესთან, ისაკთან ერთად. და ეს საქმე მეტად სამწუხარო იყო აბრაამის თვალში მისი ძის გამო. და ღმერთმა უთხრა აბრაამს: ნუ იქნება ეს სამწუხარო შენს თვალში ყრმის გამო და შენი მხეველის გამო; ყველაფერში, რასაც სარა გეუბნება, ისმინე მისი ხმა, რადგან ისაკში იწოდება შენი თესლი. და მხეველის ძისგანაც შევექმნი ერს, რადგან ისიც შენი თესლია. და ადგა აბრაამი დილაადრიან, აიღო პური და წყლით სავსე ტიკი, მისცა აგარს, დაადო მხარზე, და ბავშვიც, და გაუშვა იგი; და წავიდა იგი და დაეხეტებოდა ბეერ-შებას უდაბნოში. დაბადება 21:10–14.

ბეერშება წარმოადგენს აბრაამის აღთქმას. სწორედ იმავე თავში აბრაამმა აბიმელექთანაც დადო აღთქმა.

და იყო იმ ჟამს, რომ აბიმელექმა და ფიქოლმა, მისი ლაშქრის მთავარმა სარდალმა, უთხრეს აბრაამს: ღმერთი შენთან არის ყოველივეში, რასაც აკეთებ; ახლა კი დამიფიცე აქ ღმერთით, რომ არ მომექცევი ცრულ არც მე, არც ჩემს ძეს და არც ჩემი ძის ძეს; არამედ იმ წყალობისამებრ, რაც მე გიყავი შენ, შენც მიყავი მე და იმ

ქვეყანას, სადაც ხიზნობდი. ხოლო აბრაამმა თქვა: ვიფიცებ.

და აბრაამმა უსაყვედურა აბიმელექს წყლის ჭის გამო, რომელიც აბიმელექის მსახურებმა ძალადობით წაართვეს. ხოლო აბიმელექმა თქვა: არ ვიცი, ვინ ჩაიდინა ეს საქმე; არც შენ შეგიტყვებია ჩემთვის, და მეც დღემდე არაფერი მსმენია ამის შესახებ.

და აბრაამმა აიყვანა ცხვარი და ხარები და მისცა აბიმელექს; და მათ ორთავემ დადო აღთქმა. და აბრაამმა ფარიდან შვიდი დედალი კრავი ცალკე დააყენა. და აბიმელექმა უთხრა აბრაამს: რას ნიშნავს ეს შვიდი დედალი კრავი, რომლებიც ცალკე დააყენე?

და თქვა: ეს შვიდი დედალი კრავი მიიღე ჩემი ხელიდან, რათა ჩემთვის მოწმობად იყოს, რომ ეს ჭა მე ამოვთხარე. ამიტომ უწოდა იმ ადგილს ბეერშება, რადგან იქ დაიფიცეს ორივემ. ასე დადეს აღთქმა ბეერშებაში; შემდეგ ადგა აბიმელექი და ფიქოლი, მისი ლაშქრის მთავარსარდალი, და დაბრუნდნენ ფილისტიმელთა ქვეყანაში. და აბრაამმა დარგო კორომი ბეერშებაში და იქ უხმო უფლის სახელს, მარადიული ღმერთისას.

და აბრაამი მრავალი დღე ხიზნობდა ფილისტიმელთა ქვეყანაში. დაბადება 21:22–34.

ბეერშება არის ღმერთის აღთქმის სიმბოლო აბრაამთან. ბიბლიაში აღნიშნულია აღთქმის რამდენიმე ისტორია, რომლებიც ბეერშებას აბრაამის აღთქმასთან აკავშირებს. „ბეერ“ ნიშნავს ჭას, ხოლო „შება“ ნიშნავს „შვიდს“. შება არის იგივე ებრაული სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „შვიდგზის“, და რომელიც უილიამ მილერმა მართებულად გაიგო, როგორც ლევანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში მოცემული ორი ათას ხუთას ოცწლიანი წინასწარმეტყველების გამოძახატველი. ეს იყო სწორედ პირველი „დროითი წინასწარმეტყველება“, რომელიც მან აღმოაჩინა, და ეს იყო პირველი ფუძემდებლური ჭეშმარიტება, რომელიც 1863 წელს იქნა გვერდზე გადადებული. იმ მონაკვეთში, სადაც სიტყვა „შება“ ოთხ სხვადასხვა მუხლში ითარგმნება როგორც „შვიდგზის“, ღვთის სასჯელს, რომელიც წარმოდგენილია „შვიდგზისით“, ეწოდება „ჩემი აღთქმის დავა“.

მაშინ მეც თქვენ წინააღმდეგ ვივლი და თქვენს ცოდვათა გამო შვიდგზის კიდევ დაგსჯით. და მოვაკლენ თქვენზე მახვილს, რომელიც შურს იძიებს ჩემი აღთქმის დარღვევის გამო; და როცა თქვენს ქალაქებში შეიკრიბებით, მოგივლენთ თქვენში შავ ჭირს, და გადაცემულნი იქნებით მტრის ხელში. ლევანთი 26:24, 25.

სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „შვიდგზის“ და წარმოადგენს ღვთის აღთქმის „დავას“ ლევანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში, და რომელიც არის „შება“ სიტყვაში ბეერშება, დანიელის წიგნშიც ორჯერ არის ნათარგმნი: ერთხელ როგორც „ფიცი“, რომელიც მოსეს რჯულშია დაწერილი, და ერთხელ როგორც „წყევლა“. როგორც „ფიცი“, ისე „წყევლა“ ნათარგმნია სიტყვიდან „შება“, რადგან იგი მხოლოდ „შვიდს“ კი არ ნიშნავს, არამედ მოიცავს აღთქმის ანუ „ფიცის“ ცნებასაც, რომლის დარღვევაც „წყევლას“ წარმოშობს.

დიახ, მთელი ისრაელი გადავიდა შენს რჯულს, გადაუხვია, რათა არ დამორჩილებოდა შენს ხმას; ამიტომ გადმოიღვარა ჩვენზე წყევლა და ფიცი, რომელიც დაწერილია მოსეს, ღვთის მსახურის, რჯულში, რადგან შევცოდეთ მის წინაშე. დანიელი 9:11.

სიტყვა „შება“, ანუ შვიდი, რომელიც ბეერშებაში ჭასთან შეწირულ შვიდ კრავს აღნიშნავდა, აღთქმას წარმოადგენს. ხოლო ღვთის აღთქმა, ანუ მისი ფიცი, აცხადებს, რომ მორჩილნი ცოცხლობენ, ხოლო ურჩნი კვდებიან.

ბეერშება განასახიერებს აღთქმას, რომელიც წარმოდგენილია აბრაამის რწმენით. ამიტომ, როდესაც ამოსის მერვე თავის „მშვენიერი ქალწულნი“, რომლებიც ასევე მათეს ოცდამეხუთე თავის „უგუნური ქალწულნი“ არიან, და რომლებიც აგრეთვე დანიელის მეთორმეტე თავის „უკეთურნი“ არიან, ფიცულობენ „სამარიის ცოდვით“, ისინი ერთგულებას ეფიცებიან იეზებელის ნიშანს (პაპობას), რომელმაც მრუშობა ჩაიდინა ახაბთან (გაერთიანებულ ერებთან) და რომელიც მბრძანებლობს მხეცის ხატზე (ამერიკის შეერთებულ შტატებზე).

როდესაც სწორედ ისzelfde „ლამაზი ქალწულები“ ამბობენ: „ცოცხალია შენი ღმერთი, დანო“, ისინი თაყვანს სცემენ ხბოს ოქროს კერპს, როგორც ეს ორი მოწმის მიერაა დადასტურებული (აარონი და იერობოამი). ოქროს ხბო წარმოადგენს მხეცის ხატებას, რომელიც ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთებაა.

როდესაც იმავე ქალწულნი ამტკიცებენ, რომ ბეერშებას „წესი“ „ცოცხლობს“, სიტყვა „წესი“ ნიშნავს „გზას“. ეს სწორედ ისავე სიტყვაა, რომელიც გამოყენებულია იერემიას 6:16-ში „ძველი ბილიკების“ „გზების“ აღსანიშნავად. ეს ქალწულნი ამბობენ, რომ მიუხედავად იმისა, რომ მხეცის ხატებას თაყვანი სცეს და მისი ხელისუფლების ნიშანი მიიღეს, მაინც აბრაამის შვილები არიან. ისინი გააფთრებით დარბიან აქეთ-იქით ღვთის სიტყვაში, ეძებენ იმ უწყებას, რომელსაც „აღმოსავლეთი“ და „ჩრდილოეთი“ და „ზღვიდან ზღვამდე“ წარმოადგენს, და მაინც ამტკიცებენ, რომ მეშვიდე დღის ადვენტისტები არიან, მაგრამ უკვე გვიანია.

მაგრამ აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან მოსული ცნობები შეადრწუნებს მას; ამიტომ გამოვა იგი დიდი რისხვით, რათა გაანადგუროს და სრულიად მოსპოს მრავალნი. და დადგამს თავისი სასახლის კარვებს ზღვებს შორის, დიდებულ წმინდა მთაზე; მაგრამ მივა თავის დასასრულამდე და არავინ ეყოლება შემწედ. დანიელი 11:44, 45.

ის ქალწულები ეძებენ ამ წინა ორი მუხლის უწყებას. საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება, რომელიც დასასრულის ჟამს, 1989 წელს, გაიხსნა, როდესაც, როგორც დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლშია აღწერილი, ყოფილი საბჭოთა კავშირის განმასახიერებელი „ქვეყნები“ პაპობისა და შეერთებული შტატების მიერ წარიხოცა, მიუთითებს პაპობის საბოლოო აღზევებასა და დაცემაზე. ამ ორ მუხლში აღმოსავლეთითა და ჩრდილოეთით წარმოდგენილი უწყება განარისხებს ჩრდილოეთის მეფეს (პაპს) და იწყება უკანასკნელი დევნა, რომელიც მთავრდება ორმოცდამეხუთე მუხლში, როდესაც პაპობა დგამს „სავანეებს“, რაც ებრაული

სიტყვიდან მომდინარეობს და ნიშნავს „კარავს“ (კარავი ეკლესიის სიმბოლოა), მაგრამ ეს არის მისი „სასახლის“ „სავანე“, რაც სახელმწიფოს წარმოადგენს. ადგილი, სადაც ის დგამს ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთების გამომხატველ კარავს, ანუ, როგორც იოანე უწოდებს ამას გამოცხადებაში, მხეცის ხატებას, არის „ზღვებს შორის“, მრავლობითში. მშვენიერი ქალწულები ეძებენ საბოლოო გამაფრთხილებელ უწყებას, რომელიც წარმოადგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეოთხე და ორმოცდამეხუთე მუხლებში, და შემდეგივე მუხლში მიხაელი აღდგება და მადლის ჟამი დაიხურება. და იმ დროს ამოსი 8:14 ამბობს, რომ მშვენიერი ქალწულები „დაეცემიან და აღარასოდეს აღდგებიან.“

როდესაც მშვენიერი ქალწულები თავს მეშვიდე დღის ადვენტისტებად აცხადებენ სწორედ იმ დროს, როცა მხეცის ხატებას ეთაყვანებიან, იოანე მათ წარმოგვიდგენს, როგორც იუდეველებს, რომლებიც ამბობენ, რომ იუდეველები არიან, მაგრამ არ არიან. ისინი აცხადებენ, რომ აბრაამის შვილები არიან, მაგრამ ცრუობენ.

აჰა, მე ვჰყოფ მათ სატანის სინაგოგისაგან, რომლებიც ამბობენ, რომ იუდეველნი არიან, და არ არიან, არამედ ცრუობენ; აჰა, მე ვჰყოფ, რომ მოვიდნენ და თაყვანი სცენ შენს ფერხთა წინაშე, და შეიცნონ, რომ მე შეგიყვარე შენ. გამოცხადება 3:9.

მათ მიიღეს პაპობის ნიშანი და, ამგვარად, მიიღეს მისი ხასიათიც. ისინი აცხადებენ, რომ იუდეველები არიან, ან აცხადებენ, რომ შაბათის დამცველი ადვენტისტები არიან, მაგრამ ამავე დროს აქვთ პაპის ხასიათი, რომელიც, სხვა რამეებთან ერთად, „ღმერთის ტაძარში“ ზის. ისინი აცხადებენ, რომ ადვენტისტები არიან, ან აცხადებენ, რომ ადვენტისტურ ტაძარში არიან, მაგრამ ისინი ადვენტისტები ისევე არ არიან, როგორც პაპი არ არის ქრისტიანი.

ისინი, ვინც „აქეთ-იქით დარბიან“ და ეძებენ „უფლის სიტყვას“, არ არიან დანიელის წიგნში აღნიშნული „გონიერნი“ — არამედ ისინი განსაზღვრულნი არიან, როგორც „ქალწულები“. ცხადია, რომ ისინი, ვინც ამ მუხლებში დახეტილობენ, შიმშილობენ და წყურვილით იხოცებიან, არ „იგებენ“ „უფლის სიტყვებს“, რადგან სწორედ ამას ეძებენ ამავე მუხლებში. უფლის სიტყვა, რომელიც გამოცხადდება მადლის ვადის დახურვის წინ, არის იესო ქრისტეს გამოცხადება; ხოლო უგუნური, ბოროტნი ანუ „მშვენიერი ქალწულები“ არიან ისინი, რომლებმაც ვერ გაიგეს ცოდნის გამრავლება დანიელის წიგნიდან. მათ არ ჰქონდათ ის აუცილებელი ზეთი, რათა ქორწილამდე გაჰყოლოდნენ, როგორც ამას მათე ასწავლის.

ეს „შიმშილი“ არის მადლის ვადის დასასრული. ამოსის „ქალწულები“, რომლებიც მუხლებში პურს (ღვთის სიტყვას) და წყალს (სულიწმიდას) ეძებენ, არიან დანიელის „ბოროტნი“, რომელთაც „არ ესმით“. ისინი არიან მათეს უგუნური ქალწულები, რომლებიც სულიწმიდას ეძებენ; და ეს სამი მოწმის თანხმობით მიუთითებს მათზე, ვინც აცნობიერებს, რომ ქორწინებისთვის მოსამზადებელი შესაძლებლობა უკვე წარსულს ჩაბარდა და მათ არა აქვთ სამოსელი ქორწილში მისასვლელად, რადგან უარი თქვეს „ესმინათ“ განსაკუთრებული უწყებისთვის, რომელიც ახლა იხსნება ბეჭდებისაგან. იმ დროიდან, როდესაც განსაკუთრებული უწყება იხსნება

ბეჭდებისაგან, მადლის ვადის დასასრულამდე, არის ხსნისთვის უკანასკნელი მოწოდების ჟამი. ამ ჟამს მოუმზადებლად მისვლა ნიშნავს მომზადებას სიტყვების მოსასმენად: „ძალიან გვიანაა!“

„არსებობს ქვეყნიერება, რომელიც ბოროტებაში, მოტყუებასა და ცდომილებაში, თვით სიკვდილის ჩრდილქვეშ წევს,—მძინარე, მძინარე. ვის აქვს სულის ტკივილი, რათა გააღვიძოს ისინი? რომელ ხმას ძალუძს მათამდე მიღწევა? ჩემი გონება მომავალში იქნა გადატანილი, იმ ჟამს, როდესაც ნიშანი იქნება მოცემული. ‘აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად.’ მაგრამ ზოგნი დააყოვნებენ ზეთის მოპოვებას თავიანთი ლამპრების შესავსებად, და მეტისმეტად გვიან აღმოაჩენენ, რომ ხასიათი, რომელიც ზეთით არის წარმოდგენილი, გადასაცემი არ არის.“ Review and Herald, February 11, 1896.

წინასწარმეტყველური ხაზი, რომელიც ათი ქალწულის იგავით არის წარმოდგენილი, ზეთს ხასიათის ნიშნად იყენებს, თუმცა „ოქროს ზეთი“ და „წმიდა ზეთიც“ ასევე წარმოადგენს „ღვთის სულის“ უწყებებს.

„მთელი დედამიწის უფლის წინაშე მდგომ ცხებულთ აქვთ ის მდგომარეობა, რომელიც ოდესღაც სატანას ჰქონდა, როგორც მფარველ ქერუბიმს. მის ტახტს გარემომცველი წმიდა არსებების მიერ უფალი ინარჩუნებს მუდმივ კავშირს დედამიწის მკვიდრებთან. ოქროს ზეთი წარმოადგენს იმ მადლს, რომლითაც ღმერთი მორწმუნეთა სანთლებს ამარაგებს, რათა ისინი არ აციმციმდნენ და არ ჩაქრნენ. ეს წმიდა ზეთი რომ არ იღვრებოდეს ზეციდან ღვთის სულის უწყებებში, ბოროტების ძალებს სრული ბატონობა ექნებოდათ ადამიანებზე.“

„ღმერთი შეურაცხყოფა, როდესაც ჩვენ არ ვიღებთ იმ უწყებებს, რომელთაც იგი გვიგზავნის. ამგვარად ჩვენ უარყოფთ იმ ოქროს ზეთს, რომელსაც იგი ჩვენს სულებში ჩაღვრიდა, რათა იგი სიბნელეში მყოფთათვის გადაცემულიყო. როდესაც გაისმის მოწოდება: ‘აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად,’ ისინი, რომელთაც არ მიუღიათ წმინდა ზეთი, რომელთაც თავიანთ გულებში არ შეუნახავთ ქრისტეს მადლი, უგუნურ ქალწულთა მსგავსად აღმოაჩენენ, რომ თავიანთი უფლის შესახვედრად მზად არ არიან. მათ არ გააჩნიათ ძალა, რომ თავად მოიპოვონ ზეთი, და მათი სიცოცხლე ნანგრევებად იქცევა. მაგრამ თუ ღვთის სულიწმინდა ვითხოვთ, თუ ვევედრებით, როგორც მოსე ევედრებოდა: ‘მიჩვენე მე დიდება შენი,’ ღვთის სიყვარული ჩვენს გულებში უხვად დაიღვრება. ოქროს მილებით ოქროს ზეთი ჩვენამდე მოადგენს. ‘არც ძალით და არც სიმძლავრით, არამედ ჩემი სულით, ამბობს ცაბათო უფალი.’ სიმართლის მზის ნათელი სხივების მიღებით ღვთის შვილები წუთისოფელში ნათელებად ბრწყინავენ.“ Review and Herald, July 20, 1897.

ამოსში აღწერილნი, ვინც „აქეთ-იქით დაჰქრიან“, კიდევ უფრო ამყარებენ იმ დამოწმებას, რომელიც განსაზღვრავს მეშვიდე დღის ადვენტიტთა იმ ჯგუფს, რომელიც უარყოფს თავის პასუხისმგებლობას, „გაიგოს“ გამოცხადების წიგნიდან ის განსაკუთრებული უწყება, რომელიც იხსნება, როცა „ჟამი ახლოა“.

„ამჟამად ჩვენ ვცხოვრობთ უაღრესად საშიშ დროს, და არც ერთმა ჩვენგანმა არ უნდა დააყოვნოს ქრისტეს მოსვლისათვის მომზადების მიება. ნურავინ მიჰყვება უგუნური ქალწულების მაგალითს და ნუ იფიქრებს, რომ უსაფრთხო იქნება დაელოდოს კრიზისის დადგომას, ვიდრე შეიძენდეს ხასიათის იმგვარ მომზადებას, რომელიც მას იმ დროს დგომას შეაძლებინებს. მეტისმეტად გვიანი იქნება ქრისტეს სიმართლის მიება, როდესაც სტუმრები იქნებიან მოხმობილნი და შემოწმებულნი. ახლა არის დრო შევიდნოთ ქრისტეს სიმართლით, — საქორწილო სამოსით, რომელიც შეგვეფერის კრავის საქორწილო სერობაზე შესასვლელად. იგავში უგუნური ქალწულები წარმოდგენილნი არიან, ვითარცა მთხოვნელნი ზეთისა და იმით, რომ თავიანთი თხოვნით ვერ იღებენ მას. ეს სიმბოლურად აღნიშნავს მათ, რომელთაც თავი არ მოუმზადებიათ იმგვარი ხასიათის განვითარებით, რომ კრიზისის ჟამს იდგნენ. ეს თითქოს იმას ჰგავს, რომ ისინი მიდიოდნენ თავიანთ მეზობლებთან და ეუბნებოდნენ: მომეცით თქვენი ხასიათი, თორემ დავიღუპები. ბრძენებს არ შეეძლოთ თავიანთი ზეთის გადაცემა უგუნური ქალწულების მბჟუტავ ლამპრებს. ხასიათი გადაცემადი არ არის. იგი არც იყიდება და არც იყიდება; იგი მოსაპოვებელია. უფალმა ყოველ ადამიანს მისცა შესაძლებლობა, გამოსაცდელი დროის განმავლობაში მოიპოვოს მართალი ხასიათი; მაგრამ მას არ დაუდგენია გზა, whereby ერთი ადამიანური იარაღი მეორეს გადასცემდეს იმ ხასიათს, რომელიც თვითონ განივითარა მძიმე გამოცდილებათა გავლის გზით, დიდი მოძღვრისაგან გაკვეთილების სწავლით, რათა შეძლოს განსაცდელში მოთმინების გამოვლენა და რწმენის განხორციელება ისე, რომ შეუძლებლობის მთებიც კი გადასწიოს. შეუძლებელია სიყვარულის სურნელების გადაცემა, — შეუძლებელია სხვას მიეცეს სიმშვიდე, ტაქტი და მოთმინებული შეუპოვრობა. შეუძლებელია, რომ ერთმა ადამიანურმა გულმა მეორეში გადმოღვაროს ღვთისა და კაცობრიობის სიყვარული.“

„მაგრამ დგება დღე, და იგი ახლოსაა ჩვენთან, როდესაც ხასიათის ყოველი მხარე განსაკუთრებული ცდუნებით გაცხადდება. ისინი, ვინც პრინციპის ერთგულნი დარჩებიან, ვინც რწმენას ბოლომდე გამოავლენენ, იქნებიან ისინი, რომელთაც თავიანთი გამოსაცდელი დროის წინა საათებში გამოცდასა და განსაცდელში ერთგულება დაამტკიცეს და ქრისტეს მსგავსებისამებრ ხასიათები ჩამოაყალიბეს. ესენი იქნებიან ისინი, ვინც ქრისტესთან მჭიდრო ნაცნობობა განივითარეს, ვინც მისი სიბრძნითა და მადლით საღვთო ბუნების თანაზიარნი არიან. მაგრამ ვერც ერთი ადამიანი ვერ მისცემს მეორეს გულის ერთგულ მიძღვნასა და გონების კეთილშობილ თვისებებს, და ვერც მის ნაკლოვანებებს ზნეობრივი ძალით შეავსებს. თითოეულ ჩვენგანს ძალუძს ბევრი გააკეთოს ერთმანეთისთვის იმით, რომ ადამიანებს ქრისტესმაგვარ მაგალითს ვამღევთ და ამგვარად მათზე გავლენას ვახდენთ, რათა მივიდნენ ქრისტესთან იმ სიმართლისთვის, რომლის გარეშეც ისინი სამსჯავროზე ვერ დადგებიან. ადამიანებმა ღოცვით უნდა განიხილონ ხასიათის შენების ეს მნიშვნელოვანი საქმე და თავიანთი ხასიათები საღვთო ნიშნის მიხედვით ჩამოაყალიბონ.“ The Youth's Instructor, January 16, 1896.